

DARLING

VENOM

parker s. huntington

parker s. huntington

darling
DARLING
VENOM

Pandora
www.yesovarealivopandora.uk

2023

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť reprodukováaná, distribuovaná alebo prenášaná v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek prostriedkami, vrátane fotokopírovania, nahrávania alebo iných elektronických alebo mechanických metód, bez predchádzajúceho súhlasu vydavateľa, s výnimkou krátkej citácie obsiahnutej v kritických recenziách a určitého iného nekomerčného použitia povoleného autorským zákonom.

Táto kniha je beletristické dielo. Mená, postavy, miesta a udalosti sú produktom autorovej fantázie alebo sú použité fiktívne. Akákoľvek podobnosť so skutočnými žijúcimi alebo mŕtvymi osobami, udalosťami alebo miestami je úplne náhodná.

Autor berie na vedomie štatút ochrannej známky a vlastníkov ochranných známk rôznych výrobkov, značiek a/alebo reštaurácií, na ktoré sa v diele odkazuje. Uverejnenie/použitie týchto ochranných známk nie je autorizované, spojené ani sponzorované vlastníkmi ochranných známk.

DARLING VENOM

Copyright © 2021 Parker S. Huntington

All rights reserved

Translation © 2023 by Mgr. Lenka Martinková

Cover design © Benin Basim, Stock photos:

Depositphotos. Shutterstock

Illustrations © Shutterstock, Depositphotos

Slovak Edition © 2023 by Mgr. Lenka Martinková

VYDAVATEĽSTVO PANDORA

ISBN 978-80-8247-087-4

ISBN 978-80-8247-088-1 PDF

ISBN 978-80-8247-089-8 EPUB

ISBN 978-80-8247-090-4 MOBI

Ⓢ Na Valentína som nemala byť na tej streche.
Nemal tam byť ani Kellan Marchetti, školský čudák.

Stretli sme sa na pokraji konca svojich životov.

Roztrhané nitky našich tragédií sa nejakým spôsobom zamotali a zviazali do nepravdepodobného puta.

Spoločne sme sa rozhodli neskočiť a uzavreli sme dohodu, podľa ktorej budeme jeden druhého kontrolovať na každého Valentína, až kým sa neskončí škola.

V rovnakom čase.

Na tej istej streche.

Dve nepokojné duše.

Svoj sľub sme dodržiavali tri roky.

Počas štvrtého roka sa Kellan rozhodol a ja som sa musela vyrovnáť s následkami.

Keď som si myslela, že sa náš príbeh skončil, začal sa iný.

Hovorí sa, že aj keď všetky príbehy lásky vyzerajú rovnako, chutia inak.

Môj bol plný jedu, hanebný a poznačený šarlátovými jazvami.

Volám sa Charlotte Richardsová, ale môžete mi hovoriť Venom.

***Od Parker S. Huntington, bestsellerovej autorky
Wall Street Journal, prichádza milostný príbeh
plný úzkosti a rozvrátenej lásky...***

Upozornenie

Táto kniha sa zaoberá citlivými témami
ako samovražda, sebaubližovanie, smrť.

Playlist

---

hope ur ok – Olivia Rodrigo
Kill This Love – BLACKPINK
We are – One OK Rock
Sorry – The Rose
bad habit – GSoul
Fake – Lauv & Conan Gray
Monster – Henry
traitor – Olivia Rodrigo
The Cut That Always Bleeds – Conan Gray
NO ONE – LeeHi, B.I
BODY – MINO
Way Back Home – SHAUN ft. Conor Maynard
She's In the rain – The Rose
Eyes Nose Lips – Tablo & Taeyang
It's you – Henry
illa illa – B.I

Venovanie

Na pamiatku Khanh Võ.
Pre Chlo, Bau, Rose a L.

Tým, ktorí kráčajú po okraji strechy

Nerobte to.
A tým, ktorí ich k tomu nútia,
veľa šťastia pri prežívaní so sebou samým.

Atlas mrakov

„Je sebecké žiadať od druhého, aby zniesol neznesiteľnú existenciu,
len aby sme ušetrili rodiny, priateľov a nepriateľov
od trochy hľadania duše.“

David Mitchell

Jazvy

Jazvy vraj rozprávajú príbehy. Ja žiadne nemám.
Žiadne hrbolce, údolia ani ryhy.
Žiadne škvrny, ktoré by mi pripomínali mnou spôsobené škody.
Moja pokožka je klamárka. Je hladká. Bez značiek. Prázdne plátno.
Jedného dňa ma moje hriechy dostihnú
a keď zomriem, bude to s jazvou.

CHARLOTTE

Trináť rokov

„Prosím, dnes večer nechod von. Prosiííííím.“ Spojila som dlane a z miesta na pestrofarebnej prikrývke som na Leah robila šteňacie oči. „Pekne prosím s čerešničkou na vrchu.“

Plazila som sa po kolenách po jej posteli. Môj veľký hlúpy úsmev zakrýval hrču paniky, ktorá mi stúpala do hrdla.

Mala som pocit, že ak moja sestra vyjde z týchto dverí, nastane koniec sveta.

Leah si pred zrkadlom žehličkou na vlasy dotočila prameň ebenových vlasov. Vyskočil jej cez rameno ako pružina.

Jazykom si prešla po zuboch a zotrela si osamelú škvrnu od rúžu, ktorá sa nalepila na jej bezchybný obraz.

„Nedá sa nič robiť. Je to môj prvý vysokoškolský večierok a Phil je z neho celý hotový. Odložíme to na budúci víkend?“

Phil bol jej priateľ.

Veci, ktoré mal Phil rád:

1. Zaberal jej čas.
2. Nazýval ma úplne vážne plánom B.
3. Keď sa Leah nedívala, zazeral na mňa, až som si bola istá, že mi vidí pod kožu.

Leah schmatla svoju malú trblietavú kabelku a keď vychádzala z izby, boky sa jej pohodávali. Mala na sebe žuvačkovoružovú minisukňu, ktorá by otcovi spôsobila infarkt a mama by jej dala navyše službu s riadom.

Našťastie pre Leah, obaja tvrdo spali.

„Penca!“ Vyskočila som na nohy a znela som rovnako zúfalo, ako som sa cítila. Ako to, že mi to nenapadlo skôr? „Penca, penca, penca. Neodchádzaj.“

Penca bolo naše heslo. Znamenalo to obchod.

Penca mala prednosť pred chalanmi.

A večierkami.

A stratou panenstva so sociopatom.

Tak veľmi som chcela, aby Leah dnes večer neprišla o panenstvo s Philom. Minule som ich počula, ako sa o tom rozprávajú cez telefón a odvtedy som nespala.

Leah ani len nespomalila. Moje srdce bolo ako kaleidoskop sklenných črepín. Aký zmysel malo mať tajné heslo, keď hovno znamenalo?

„Prepáč, Lottie. Nabudúce, zlatko.“

Všimla som si, že si na toaletnom stolíku zabudla krabičku mentolových cigariet. Vonku, mama ich mohla nájsť.

Môj hnev vrel a vylieval sa na povrch.

Kašľať na to.

Dúfam, že sa mama zobudí a uvidí ťa.

Leah sa zastavila na prahu a zvrtila hlavu smerom ku mne.

„Och, dočerta.“ Strčila si ruku do kabelky, prehrabala sa v nej a potom mi do dlane hodila pencu, čím ma pobavila. „Hej, Lottie, pencu za tvoje myšlienky.“

Prijala som porážku a skrútila som ju medzi prstami.

Dúfala som, že neotehotnie. Povedala by som jej, aby bola opatrná, ale keď som naposledy nadhodila tému Phil, takmer mi odsekla hlavu. Vedela, že ho nenávidím.

Hovorí sa, že láska nemá oči ani uši. Zabudli na mozog. Ten tiež chýba.

„Dúfam, že sa nikdy nezamilujem. Zamilovanosť ťa robí takou hlúpu.“

Leah prevrátila oči, vrátila sa do izby a pobozkala ma na temeno hlavy.

„Dúfam, že áno. Zamilovanosť ti dáva pocit nesmrteľnosti. Nechceš to?“

Nečakala na moju odpoveď a vyrazila na chodbu. Jej kroky sa zmenili na rýchly dupot, keď sa hnala dolu schodmi skôr, ako ju mama s otcom stihnú zastaviť. Prefrčala popri vchodových dverách rovno do Philovho náručia.

Vystrčila som hlavu z jej okna, vedela som, že vidieť ich spolu bude bolieť, ale aj tak som sa pozrela. Sledovala som, ako sa skláňa nad vrčiacim *Hummerom*, keď ju chytil.

Schmatol ju za zadok, strčil jej jazyk do hrdla a zdvihol oči, hľadiac priamo na mňa.

Na tvári sa mu objavil úsmev.

Zalapala som po dychu, zhasla lampu a vklzla pod sestrinu farebnú prikrývku. Strach, ktorý som pociťovala celú noc, raketovo stúpala a prenikal mi von z pórov.

Zamilovanosť ti dáva pocit nesmrteľnosti. Nechceš to?

Nie, pomyslela som si trpkó. Smrť ma nedesí.

ČASŤ PRVÁ

PÁD

CHARLOTTE

Štrnásť rokov

Zomriem bez jaziev.

Bez skúseností, rán z boja, známkok toho, že som niekedy žila.

Bez toho, aby som niekedy skákala bungee jumping, učila sa druhý jazyk alebo sa bozkávala.

Táto myšlienka mi utkvela v hlave, keď som sa v metre zamračila na pár predo mnou. Bozkávali sa, odkedy som v Bronxe nastúpila do vozňa a bola som ochotná staviť sa, že v tom budú pokračovať, kým nevystúpim na Manhattane.

Chytil ju za vnútornú stranu stehna a zanechal na jej tele pod miňšatami šarlátové šmuhy. Predstierala som, že čítam knihu, ale potajme som ich sledovala ponad okraj mäkkej väzby, ktorú som držala v ruke.

Na ceste od Jacka Kerouaca.

Ich bozky boli oplzlé. Nenásytné srkanie pretkávané neznesiteľným vŕzganím ružového balónika v tvare srdca, ktorým sa jej otieral o nohu.

Pohľadom som skĺzla na ostatných cestujúcich. Mladí profesionáli. Niekoľko ľudí z korporácie s kvetmi a vínom v ruke. Ženy, ktoré si nanášali mejkap. Pár v rohu v rovnakých čerešňových tričkách *Som tu s debilom*.

Niektorí boli nízki, iní vysokí.

Niektorí veľkí, iní útlí.

Niektorí starí, iní mladí.

Všetci však mali jednu spoločnú vec.

Bolo im jedno, či dnes večer zomriem.

Niežeby som si pred odchodom z domu vytetovala na čelo *Mám sklony k samovražde*.

Napriek tomu...

Bola som dieťa, sama, so strapatými vlasmi, ktoré už týždne nevideli kefu, s vydesenými očami a medzierkou medzi zubami, o ktorej mama tvrdila, že je to pekné, aby nemusela platiť strojček.

Šmuhy od maskary pod očami boli výsledkom môjho päťhodinového zrutenia sa pred nástupom do tohto vlaku. Mala som na sebe pruhované podkolenky, krátku čiernu sukňu, zdedené *Dr. Martensy* a džínsovú bundu, na ktorú som si fixkou načmárala citáty z kníh, ktoré som milovala.

”*„Jej budúcnosť ju potrebovala, a tak sa obrátila chrbtom k svojej minulosti.“*

”*„Dokonalosť je znesvätenie. L'adové, nepriateľské a nedosiahnuteľné.“*

”*„Verila, že to dokáže, a tak to urobila.“*

Kraviny, kraviny, kraviny.

Prestúpila som na iný vlak.

Na iné nástupisko.

Stanicu.

Metro sa mi lepilo na šaty. Vôňa zemitých motorov, lacného jedla a potu. Z vlaku fúkal horúci vietor, ktorý mi rozvieval vlasy po tvári.

Napadlo mi vrhnúť sa na koľajnice a skončiť s tým.

Zatskala som sama pre seba.

Nie.

To by bolo veľmi jednoduché.

Po prvé - bola by to tá najhoršia, najbolestivejšia smrť vôbec.

Po druhé - neznášala som ľudí, ktorí to robili. Najmä počas dopravnej špičky.

Čo to bolo za blbcov, ktorí sa silou mocou museli hodiť na koľajnice, keď všetci mierili do práce a do školy alebo z nich odchádzali?

Zakaždým, keď som uviazla v metre, natlačená medzi ľudskými sardinkami, ktorých pot bol taký hmatateľný, že som ho cítila až na jazyku a vodič zahlásil, že stojíme kvôli človeku pod vlakom, chcelo sa mi búchať hlavou o plastové okná.

Po tretie - nápad skočiť do zatratenia zo strechy som dostala z knihy Nicka Hornbyho a páčil sa mi jeho literárny nádych.

Áno. Späť k pôvodnému plánu.

Naskočila som do vlaku, do uší som si strčila svoje slúchadlá *Air-Pods* a skrolovala som v telefóne. *Watermelon Sugar* prehlušil vonkajší hluk.

Premýšľala som, či Harry Styles niekedy premýšľal o samovražde... asi nie. Skrútila som knihu *Na ceste* do rolky a zastrčila ju do zadného vrečka sukne.

Povedala som sestre, že idem na večierok, ale bola príliš vyčerpaná z dvojitej zmeny v obchode na konci ulice, aby mi pripomenula, že štrnásťročné dievčatá nemajú čo chodiť na valentínske večierky o desiatej večer.

Zabudla aj na moje dnešné narodeniny.

Alebo možno predstierala, že si to nepamätá, pretože bola našťvaná.

Niežeby som jej to mala za zlé.

Nevedela som, ako sa mi môže vôbec pozrieť do očí.

Netrápte sa. Ona to nerobíeva.

Nebol to jediný dôvod, prečo som sa dnes večer chcela zabiť. Ale bol to jeden z nich.

Tak to bolo so zúfalstvom. Stavalo sa ako veža v hre *Jenga*. Vyššie a vyššie, na vratkých základoch. Stačil jeden zlý krok a bolo po vás.

Moja sestra ma nenávidela.

Nenávidela ma zakaždým, keď sa pozrela do zrkadla. Zakaždým, keď išla do práce, ktorú neznášala. Zakaždým, keď som sa nadýchla.

Zhodou okolností bola jediným človekom na tomto svete, ktorý mi zostal. Moja smrť by bola pre ňu úľavou.